

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.474/2013/5.szám

A Kúria dr. Szabó István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kecskeméti Mária jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 16. napján kelt 1.K.26.844/2013/20. számú ítélete ellen a felperes által 25. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a

í t é l e t e t:

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.26.844/2013/20. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (egyszázezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy külön felhívásra fizessen meg az államnak 928.300 (kilencszázhuszonnyolcezer-háromszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes a 2010. I. negyedévi általános forgalmi adó (a továbbiakban: áfa) bevallásában előző időszakról beszámítható csökkentő tételként 9.682.000 Ft áfát szerepeltetett. A W. Kft. (a továbbiakban: Kft.) 2009. december 4-i teljesítésű, „gépjármű assistance szolgáltatás 2009. évben szerződés szerint” megnevezésű számlájára alapítottan 37.131.000 Ft adóalapra 9.283.000 Ft áfát helyezett levonásba.

Az adóhatóság a felperesnél 2010. I. negyedévére áfa adónemben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett. A revízió eredményeként hozott elsőfokú határozatban a felperes

terhére 9.283.000 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet írt elő, 4.641.000 Ft adóbírságot szabott ki, 381.000 Ft késedelmi pótlékot számított fel. Érdeemi döntését azzal indokolta, hogy a Kft. által felperes felé kibocsátott, a felperes által adólevonási jog alapjául felhasznált számla nem valós gazdasági eseményt tartalmaz, adótartalma levonásának célja a felperes adófizetési kötelezettségének csökkentése volt.

Az alperes a 2011. március 21. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozatának indokolása szerint a Kft. számlája nem dokumentálja hitelesen a gazdasági eseményt, nem alkalmas annak alátámasztására, hogy a számlán feltüntetett szolgáltatásnyújtás a felek között ténylegesen megvalósult volna. Az elsőfokú adóhatóság megalapozott és jogszerű döntést hozott, a felperes nem járt el a tőle elvárható körültekintéssel, mivel olyan számlát fogadott be, amelyen feltüntetett gazdasági esemény a valóságban a bizonylaton szereplő felek között nem ment végbe.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését vagy megváltoztatását kérte, eljárási és anyagi jogszabálysértésekre hivatkozott. Kifejtette, hogy a Kft. számlája valós gazdasági eseményről került kibocsátásra, adólevonási jogát jogszerűen gyakorolta, jóhiszeműen, kellő körültekintéssel járt el.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Határozatának indokolásában rámutatott arra, hogy a Kft. olyan szolgáltatásnyújtásra vállalt kötelezettséget, amelynek teljesítéséhez nem rendelkezett személyi és tárgyi feltételekkel. A felperes a szerződéskötés és az adóköteles tényállás kapcsán nem járt el kellő gondossággal, a peres eljárás során sem tudta bizonyítani, hogy adólevonási jogát jogszerűen gyakorolta volna.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, kereseti kérelme szerinti döntés meghozatalát. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak meg kellett volna állapítania az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97. § (6) bekezdésében, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdésében foglaltak megsértését. Hivatkozott „elmaradt bizonyítási eljárásra, a bizonyítékok jogszerűtlen kizárására, a bizonyítékok okiratellenes értékelésére”, és arra, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) perbelihez hasonló ügyekben hozott ítéleteit. Hangsúlyozta, hogy a Kft. által

felé kibocsátott számla valós gazdasági eseményről készült, a számlában feltüntetett adatok valódiságáért pedig nem ő, mint jóhiszemű befogadó, és kellő körültekintéssel eljáró adózó, hanem a számlakibocsátó a felelős, ezért az adózással kapcsolatos jogai nem sérülhetnek.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati eljárás során - rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye bizonyítás feltételének, a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésnek. A Kúria a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275. § értelmében a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben a rendelkezésére álló iratok alapján dönthet. (BH2002.29., BH2012.179.).

Ítéleti tényállás kapcsán jogszabálysértés csak akkor állapítható meg, ha az hiányos, iratellenes, avagy téves, okszerűtlen, a logika szabályainak ellentmondó tényeket, ténybeli következtetéseket rögzít. Nem állapítható meg iratellenesség azon a címen, hogy a fél álláspontja valamely bizonyíték bizonyító ereje tekintetében nem azonos a bíróságéval, ez ugyanis nem iratellenességre utal, hanem a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire a rendkívüli jogorvoslati eljárás során nincs lehetőség.

Az Art. 143. §-a értelmében a bírósági felülvizsgálat tárgya az adóhatóság másodfokú jogerős határozata, amit a bíróság csak jogszabálysértés esetén változtathat meg, vagy helyezhet hatályon kívül. Az alperes határozata pedig - a felperesi érveléssel ellentétben - megfelel a Ket. 72. § (1) bekezdés e) pontjában foglaltaknak. Tartalmaz tényállást, ismerteti, mégpedig részletesen, táblázatba foglalva, hogy miért nem fogadja el a felperes fellebbezésében előadottakat, és egyértelműen rögzíti, hogy az elsőfokú határozatot megalapozottnak és jogszerűnek tartja.

Az elsőfokú bíróság iratszerűen mutatott rá arra, hogy a közigazgatási eljárás során a felperes képviselőjének meghallgatására azért nem került sor, mert teljes körű meghatalmazást adott Nagy Erikának. A meghatalmazott személyt az adóhatóság eljárása során az ügylet tisztázása céljából nyilatkoztatta, ezért a felperes által adott teljes körű

meghatalmazásra figyelemmel az adóhatóság eljárási jogszabálysértést nem követett el.

Íratszerű a határozatoknak az a megállapítása is, mely szerint a Kft. olyan szolgáltatás nyújtására vállalt kötelezettséget, amely teljesítéséhez szükséges feltételekkel (pl. járművek, személyzet, szaktudás...stb.) nem rendelkezett, e gazdasági társaság fő tevékenysége lakó- és nem lakóépület építése volt. A Kft.-nél lefolytatott kapcsolódó vizsgálat adatai szerint - amelyek megdöntésére alkalmas bizonyítást a felperes a közigazgatási és a peres eljárás során sem ajánlott fel - a társaság tisztségviselői, csupán közvetítői szerepükről nyilatkoztak, annak ellenére, hogy a kibocsátott számlán, teljesítés igazoláson, a keretszerződésben nem közvetítés szerepel, és a közigazgatási eljárás során a Kft., illetve a felperes nem tudott megnevezni gépjármű assistance szolgáltatásban közreműködőket, üzleti partnereket, és egyáltalán nem merült fel olyan adat, amely alvállalkozói munkavégzésre utalt volna. Az alperes tehát eleget tett az Art.) 97.§-a szerinti kötelezettségének. A felperes csak a peres eljárás során hivatkozott arra, hogy a Kft. alvállalkozóval dolgoztatott, mely előadás alátámasztása érdekében indítványozott bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta.

Az első fokú bíróság elvégezte minden egyes közigazgatási és peres eljárás során felmerült adat, tény, körülmény, bizonyíték értékelését, e tevékenysége teljes körű, okszerű, és megfelel a logika szabályainak is. A Pp. 164. § (1) bekezdése alapján eljárva helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperes nem tudta bizonyítani a számla szerinti szolgáltatás tényleges megtörténtét az adóhatósági bizonyítékokkal szemben a peres eljárás során sem. Kiemeli e körben a Kúria a következőket: A keretszerződésben vállalt, illetve leszámlázott szolgáltatás tekintetében a rendelkezésre álló adatok szerint egyetlen egy konkrét teljesítés sem nyert igazolást. A kizárólag peres eljárás során hivatkozott alvállalkozói teljesítés kapcsán meghallgatott tanúk írásbeli szerződésre hivatkoztak, de erre vonatkozó dokumentum nem került becsatolásra.

A felperes felülvizsgálati kérelme tartalmát tekintve a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul, amire azért nem kerülhetett sor, mert a jogerős ítéletben megállapított tényállás jogszzerű és az ítélet tekintetében - az előzőekben részletezettek miatt - teljesültek a Pp. 206. § (1) bekezdésében, 221. § (1) bekezdésében foglalt eljárási jogszabályi feltételek.

Alapítan az a felperesi előadás is, mely szerint az érdemi döntés

a nemzeti és közösségi jogi rendelkezések téves értelmezésén, illetve alkalmazásán alapulna. Az adólevonási jog ugyanis nemcsak a nemzeti jogszabályok, tehát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120. § (1) bekezdés a) pontja, 127. § (1) bekezdés a) pontja, hanem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006. (XI.28.) 2006/112/EK tanácsi irányelv 63. és 162. cikke értelmében is valós ügyletekhez, tényleges teljesítéshez kapcsolódhat. A számla szerinti felek között, számla szerinti módon ténylegesen, valóságban végbe nem ment gazdasági eseményről kibocsátott számla alapján az adólevonási jog nem gyakorolható, ilyen esetben fel sem merülhet a kellően körültekintő magatartás vizsgálata. Megjegyzi egyben a Kúria azt is, hogy a felperes által hivatkozott C-324/11. és a C-80/11. és C-142/11. számú ügyek tényállása egyébként sem azonos a jelen ügyben megállapítható tényállással. E körben kiemeli a C-80/11. és C-142/11. számú ítélet 44. pontját, mely szerint a levonási jog alátámasztására hivatkozott ügyleteket az EUB előtti ügyben teljesítették, tehát a levonási jog keletkezése és gyakorlása tekintetében előírt tartalmi, formai követelmények megvalósultak. Jelen ügyben továbbá az adólevonási jog gyakorlásának megtagadására nem a számlakibocsátó egyéni vállalkozói igazolványával, az általa foglalkoztatott munkavállalók bejelentésével kapcsolatos kötelezettségek megszegése miatt került sor, így ez az ügy nem azonosítható a C-324/11. számúval.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelem által vitatott körben nem sért eljárási, illetve anyagi jogszabályt, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270. §-a folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárási illetékre vonatkozó ítéleti rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésében foglaltakon alapul.

Budapest, 2014. március 20.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kárpáti Magdolna sk. előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk. bíró